

نارسایی جنسیتی یک احساس پریشانی است که می تواند زمانی اتفاق بیفتد که هویت جنسی یک فرد با جنسیت تعیین شده در بدو تولد متفاوت باشد.

برخی از افراد تراجنسیتی و دارای تنوع جنسیتی در مقطعی از زندگی خود دچار نارسایی جنسیتی می شوند. سایر افراد تراجنسیتی و دارای تنوع جنسیتی با بدن و هویت جنسی خود احساس راحتی می کنند و دچار نارسایی جنسیتی نیستند.

افرادی که تراجنسیتی هستند ممکن است چندین حوزه تأیید جنسیت را دنبال کنند، از جمله تأیید اجتماعی (مثلاً تغییر نام و ضمائر)، تأیید قانونی (مثلاً تغییر نشانگرهای جنسیت در اسناد صادر شده توسط دولت)، تأیید پزشکی (مانند سرکوب بلوغ یا هورمون های تأییدکننده جنسی) و تأیید جنسی. (به عنوان مثال، واژینوپلاستی، جراحی زنانه سازی صورت، بزرگ کردن سینه، بازسازی قفسه سینه مردانه و غیره). توجه داشته باشید، همه افرادی که تراجنسیتی هستند تمایلی به همه حوزه های تأیید جنسیت ندارند، زیرا این تصمیمات کاملاً شخصی و فردی هستند.

توجه به این نکته ضروری است که هویت جنسیتی با بیان جنسیت متفاوت است. در حالی که هویت جنسی به احساس روانشناختی فرد از جنسیت خود اشاره دارد، بیان جنسیت به شیوه ای اشاره دارد که در آن فرد به روشی جنسیتی به جهان ارائه می کند. به عنوان مثال، در بسیاری از ایالات متحده، پوشیدن پیراهن به عنوان بیان جنسیت "زنانه" و پوشیدن کت و شلوار به عنوان بیان جنسیت "مردانه" در نظر گرفته می شود. چنین انتظاراتی از نظر فرهنگی تعریف شده اند و در طول زمان و فرهنگ متفاوت هستند. بیان جنسیتی یک فرد لزوماً با هویت جنسیتی آنها همخوانی ندارد. عبارات متفاوت جنسیتی، مانند هویت های جنسی متفاوت، نشانه ای از اختلال روانی نیستند.

هویت جنسیتی نیز با گرایش جنسی متفاوت است. جهت گیری جنسی به آن دسته از افرادی اطلاق می شود که فرد از نظر جنسی به آنها جذب می شود. همانند افرادی که سیسجندر هستند (افرادی که جنسیت آنها در بدو تولد با هویت جنسی آنها مطابقت دارد)، افرادی که تراجنسیتی هستند طیف متنوعی از جهت گیری های جنسی دارند.

نارسایی جنسیتی می تواند بخش های زیادی از زندگی از جمله فعالیت های روزانه را تحت تاثیر قرار دهد. به عنوان مثال، مدرسه ممکن است برای افراد مبتلا به نارسایی جنسیتی سخت باشد. این ممکن است به دلیل فشار برای لباس پوشیدن یا رفتاری باشد که با جنسیت تعیین شده در بدو تولد مرتبط است. آزار و اذیت، مسخره شدن یا آزار و اذیت شدن به دلیل هویت جنسیتی نیز می تواند موفقیت در مدرسه را بسیار چالش برانگیز کند.

اگر نارسایی جنسیتی باعث تحصیل یا کار بسیار سخت شود، نتیجه ممکن است ترک تحصیل یا پیدا نکردن شغل باشد. نارسایی جنسیتی می تواند مشکلاتی را در روابط ایجاد کند. اضطراب، افسردگی، آسیب رساندن به خود، اختلالات خوردن، سوء مصرف مواد و سایر نگرانی های مربوط به سلامت روان نیز ممکن است رخ دهد.

افرادی که نارسایی جنسیتی دارند اغلب هدف تبعیض و تعصب هستند. که می تواند منجر به استرس و ترس مداوم شود. این استرس اقلیت جنسیتی نامیده می شود.

دسترسى به خدمات بهداشتی و درمانی و خدمات سلامت روان ممکن است سخت باشد. این می تواند به دلیل فقدان پوشش بیمه ای، امتناع از مراقبت، مشکل در یافتن یک متخصص مراقبت های بهداشتی با تخصص در مراقبت از ترنس ها یا ترس از تبعیض در محیط های مراقبت های بهداشتی باشد.

افراد مبتلا به نارسایی جنسیتی که حمایت و درمان مورد نیاز خود را دریافت نمی کنند، بیشتر در معرض خطر فکر کردن یا اقدام به خودکشی هستند.

کتابچه راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی، ناهنجاری جنسیتی را در نوجوانان و بزرگسالان به عنوان یک ناهماهنگی مشخص بین جنسیت با تجربه/بیان شده و جنسیت تعیین شده تعریف می کند که حداقل ۶ ماه طول می کشد و حداقل با دو مورد از موارد زیر آشکار می شود:

ناسازگاری آشکار بین جنسیت تجربه شده/بیان شده و ویژگی های جنسی اولیه و/یا ثانویه (یا در نوجوانان جوان، ویژگی های جنسی ثانویه پیش بینی شده)

تمایل شدید به خلاص شدن از خصوصیات جنسی اولیه و/یا ثانویه خود به دلیل عدم تطابق آشکار با جنسیت با تجربه/بیان شده (یا در نوجوانان جوان، تمایل به جلوگیری از ایجاد ویژگی های ثانویه جنسی مورد انتظار)

میل شدید به ویژگی های جنسی اولیه و/یا ثانویه جنسیت دیگر

تمایل شدید به جنسیت دیگر (یا جنسیت جایگزین متفاوت از جنسیت تعیین شده)

تمایل شدید به اینکه با او به عنوان جنسیت دیگر (یا جنسیت جایگزین متفاوت از جنسیت تعیین شده) رفتار شود.

اعتقاد قوی به اینکه فرد احساسات و واکنش های معمولی جنسیت دیگر (یا جنسیت جایگزین متفاوت از جنسیت تعیین شده) را دارد.

به منظور برآورده شدن معیارهای تشخیص، این بیماری باید با ناراحتی یا اختلال بالینی قابل توجه در عملکرد اجتماعی، شغلی یا سایر زمینه های مهم مرتبط باشد.

ناهماهنگی جنسیتی در کودکان را به عنوان یک ناهماهنگی آشکار بین جنسیت با تجربه/بیان شده و جنسیت تعیین شده تعریف می کند که حداقل ۶ ماه طول می کشد و حداقل با شش مورد از موارد زیر آشکار می شود (که یکی از آنها باید اولین معیار باشد):

- میل شدید به جنسیت دیگر یا اصرار بر اینکه یکی از آن ها جنس دیگر است (یا جنسیت جایگزین متفاوت از جنسیت تعیین شده)
- در پسران (جنسیت تعیین شده)، ترجیح قوی برای لباس پوشیدن متقابل یا شبیه سازی لباس زنانه. یا در دختران (جنسیت تعیین شده)، ترجیح قوی برای پوشیدن لباس های معمولی مردانه و مقاومت شدید در برابر پوشیدن لباس های معمولی زنانه
- ترجیح قوی برای نقش های متقابل جنسیتی در بازی های ساختگی یا بازی های فانتزی
- ترجیح قوی برای اسباب بازی ها، بازی ها یا فعالیت هایی که به طور کلیشه ای مورد استفاده یا درگیر شدن توسط جنس دیگر قرار می گیرد.
- ترجیح قوی برای همبازی های جنس دیگر
- در پسران (جنسیت تعیین شده)، رد شدید اسباب بازی ها، بازی ها و فعالیت های معمولاً مردانه و اجتناب شدید از بازی های خشن. یا در دختران (جنسیت تعیین شده)، رد شدید اسباب بازی ها، بازی ها و فعالیت های معمولاً زنانه
- بیزاری شدید از آناتومی جنسی
- میل شدید به خصوصیات جنسی فیزیکی که با جنسیت تجربه شده فرد مطابقت دارد

مانند معیارهای تشخیصی برای نوجوانان و بزرگسالان، این وضعیت باید با ناراحتی یا اختلال بالینی قابل توجه در عملکرد اجتماعی، شغلی یا سایر زمینه های مهم مرتبط باشد.

درمان نارسایی جنسیتی چیست؟

حمایت از افراد مبتلا به نارسایی جنسیتی ممکن است شامل بررسی بی پایان احساسات و تجارب آنها در مورد هویت و بیان جنسیتی باشد، بدون اینکه درمانگر هویت جنسیتی یا نتیجه بیانی از پیش تعریف شده ای داشته باشد که بر دیگری ارجحیت دارد. تلاش های روانشناختی برای وادار کردن یک فرد تراجنسیتی به سپس جندر

(گاهی اوقات به عنوان تلاش های تبدیل هویت جنسیتی شناخته می شود). غیراخلاقی بوده و با پیامدهای نامطلوب سلامت روان مرتبط است

پشتیبانی همچنین ممکن است شامل تایید در حوزه های مختلف باشد. تأیید اجتماعی ممکن است شامل فردی باشد که ضمائر، نام ها و جنبه های مختلف بیان جنسیتی را اتخاذ می کند که با هویت جنسی شان مطابقت دارد. تأیید قانونی ممکن است شامل تغییر نام و نشانگرهای جنسیتی در اشکال مختلف شناسایی دولتی باشد. تأیید پزشکی برای کودکان پیش از بلوغ توصیه نمی شود.

رد خانواده و اجتماعی هویت جنسی، برخی از قوی ترین پیش بینی کننده های مشکلات سلامت روان در میان افراد تراجنسیتی هستند. درمان خانواده و زوجها می تواند برای ایجاد یک محیط حمایتی که به سلامت روان فرد اجازه می دهد تا شکوفا شود، مهم باشد. والدین کودکان و نوجوانان ترنسجندر ممکن است از گروه های حمایتی بهره مند شوند. گروه های حمایتی همسالان برای خود افراد تراجنسیتی اغلب برای اعتبارسنجی و به اشتراک گذاشتن تجربیات مفید هستند.

منابع:

آزمایشگاه پاتوبیولوژی

[/https://www.psychiatry.org](https://www.psychiatry.org)

[/https://www.britannica.com](https://www.britannica.com)